

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50—Cuba, Puerto Rico y Extranjer, 2'50

DE DIJOUS A DIJOUS

La ruptura de'n Canalejas y en Sagasta va venir quan el primer exigia que's reunissin las Corts y que's dongués lectura, previament autorisada pel rey, del arreglo de la qüestió religiosa en els termes acordats per la ponencia de ministres. En Sagasta s'hi va fer de pernas, baix l'amenaça del Nunci de retirarse de Madrid si ab la citada lectura's quebrantavan las negociacions entauladas ab el Vaticá. Ja no era possible sostenir l'engany per més temps, y en Canalejas va sortir del ministeri emportantse'n la bandera de la democracia.

Pero en Sagasta pretén que aquesta bandera ó pendó no la té ningú més qu'ell. Al efecte va anunciar que'l ministeri s'inclinaria á la esquerra ara més que may, que's concediria un plasso de dos mesos al Vaticá per resoldre las qüestions pendents, y que després de aquest plasso's veuria si'l govern es ó no es liberal y radical y tot. ¿Romanos á n'aquesta hora?

Per resoldre la qüestió de la reapertura de las Corts va buscar dos crossas, consultantho ab en Montero Ríos, president del Senat y ab el Marqués de la Vega de Armijo, que ho es del Congrés. També aquesa nova habilitat li va fallar, puig mentres el primer va dirli que no era convenient la reapertura, el segón li va manifestar qu'era de tot punt necessaria.

Entre tant se reunían las minorias exigint la immediata reanudació de las sessions, pero'l del tapé sense encomenarse á Deu ni al diable publicá punt en blanc un decret á la Gaceta, donant per terminada l'actual legislatura. Una puntada de peu en tota regla al sistema parlamentari. Pero la punta del peu ha de ferli mal per forsa, desde'l moment que'l adopció de aquesta mida tan grave, implica la confessió flagrant de la seva impotencia de governar ab las Corts actuals, ab las Corts que'l mateix Sagasta va treure de las urnas, pels medis acostumats y pel seu us y servey exclusiu.

En Canalejas fora del govern s'ha crescut. Se proposa emprendre ab gran activitat una campanya política en sentit radical. Un núcleo de diputats y senadors en numero de 53, varen ofèrri dimecres un banquet, en el qual feu sas primeras declaraciones. Digué que no vol ser jefe de partit pera repartir favors ab un caciquisme ben organiat, sense preocuparse dels problemas qual resolució es forso-sa pera l'Estat; aspira á ser alguna cosa menos, que podria produhir molt; aspira á ser un servidor d'Espanya. «No brindém—va dir—per res personal, ni per mí, ni per en Sagasta, ni per la monarquia, tot caduch; brindém per Espanya, qu'es superior á la monarquia y á tot.» No está mal per comensar.

L'olímpica tranquilitat de'n Sagasta se veu perturbada per la qüestió obrera cada dia més grave. A Badajoz va haverhi tiros en gran: més de 60 ferits tenyren ab la seva sanch els carrers de la capital extremenya... y com de costum fou proclamat l'estat de siti.

El mateix remey está á punt de aplicarse á Andalusia, ahont l'acitunt dels treballadors agricolas, en vigíllias de la sega, presenta caràcters d'extraordinaria gravetat.

Y á Catalunya continuhém vivint en estat excepcional, lo qual ens priva de fer consideracions sobre la huelga de Tarrassa y sobre la que's caraters de transports iniciaren á Barcelona'l passat dimecres.

Un passatjer que no's determina

—Vaja, home, no s'hi pensi tant. Deixi l'equipatge inútil, y puji d'una vegada, que aviat hi serém.

Tal se presentan las cosas que no tendrá res d'extrany que las garantías constitucionales siguin declaradas també en huelga forso-sa en la major part de las provincias espanyolas.

A Fransa ha dimitit l'insigne Waldeck-Rousseau, després de haver obtingut una gran victoria electoral. Ab ella ha coronat dignament la seva campanya de solidificació de las instituciones republicanas, rudament combatudas pel nacionalisme. En Waldeck-Rousseau que no gosa de una salut massa

forta ha invocat el seu dret á descansar. ¡Cuán diferent del nostre Sagasta que no's cansa may de fer disbarats!

En substitució del insigne patri, s'constituirá un ministeri francament de l'esquerra, animat de propósitos molt radicals, en consonancia ab las aspiracions de la majoria del país, manifestadas en els comicis.

Inglaterra ha fet la pau ab els boers, després de perdre prop de 100,000 homes y una suma incalculable de lliuras esterlinas.

Al Transvaal y al Orange, que desde avuy estarán baix la soberanía de Inglaterra, se'ls reconeix la més completa autonomia. Se regirán per sí mateixos; usarán la seva llengua en els tribunals y en las escuelas; podrán tenir armas per sa defensa personal contra las fieras y'ls mero-dejadors, y en lloch d'exigirse'ls una indemnización de guerra, el govern inglés s'ha compromés á concedirlos tres milióms de lliuras esterlinas pera la reconstrució de las masias destruhidas y de las hisendas taladas.

pardenyas, segons deya ell, molt macas y molt preciosas, pero no las podía portar may.

El símbol

Ara figurinse que nosaltres som el noy, las Corts las espanyolas, en Sagasta el pare... y apliquin el qüento.

Perque estessim contents y poguessim fer goig y donarnos pisto davant de las otras nacions, don Práxedes va comprarnos unas Corts d' alló més bonicas.

—¡Ah, salan!—vam pensar nosaltres.—¡Qué 'n farém de cosas ab aquestas Corts!...

—Fa massa calor: aquestas Corts s' han de tancar. Las obra al cap de tres mesos, y apenas obertas:—S' ha de casar fulano. Tanquemlas altra vegada.

Torna a obrirles, y als quatre días:

—Hem de coronar a sutano. Tornemlas a tancar.

S' obran per un moment, y:

—Tenim l' estiu a sobre... Vinga la clau y rich rachi!...

Lo mateix, exactament lo mateix, que al noy de las espanyolas. Tenim Corts... pero no 'ns las deixan portar.

Y es qu' en el fondo, ab tot y tenir molt caràcter y a pesar dels nostres bolados de progrés y civilisació, aquí no som més que una colla de Benets.

O de beneyts, per dirho ab més propietat.

A. MARCH

Sabém que l' govern en la qüestió de las associacions religioses está en tractes ab el Vaticá

Lo únich que ningú sab es en que consisteixen aquestes tractes, per quant el govern se guarda molt de ferlos públics.

¿Quin *modus vivendi* será aquest que 's manté tan recatat?...

Res: un *modus vivendi* sense *modus*.

En els adornos de Madrid durant las últimas festas, hi predominava la següent combinació:

Una corona y al dessota una A molt grossa.

Un aficionat a desxifrar geroglífichs deya ab molta alegría:—Ja he trobat la solució... Ja he trobat la solució...

—¿Qué diu?—li preguntaren.

—No pot ser més clar: A..... bajo la corona.

Napoleón I va dir:

—A principis del sigle xx tota l' Europa será ó bé republicana ó bé cosaca.

¿Qué diria avuy veient al president de la República francesa y al emperador dels cosachs, sellant ab una abraçada l' aliansa dels dos pobles que simbolisan els dos extrems del dilema?

Vaja, que al famós emperador si avuy visqués, no li cabria al bicorni que hagués pogut

arribar a tal extrém el sistema del pasteig internacional.

L' efusió de sanch ha sigut substituïda pel derrament del xampany.

Però després de tot més val aixís.

Una frase de 'n Canalejas:

—Lo qu' es aquesta vegada a D. Práxedes no li ha sigut possible penjar-me l' escapulari.

No hauria calgut més sino qu' en Canalejas se l' hagués deixat penjar. Ab las mateixas vetas de aquesta prenda mística li hauria donat garrot.

Se deya aquestes días que l' nou rey empendria dintre de poch un viatge a Andalusia.

Però sens dupte perque en aquella regió hi fa tanta calor, que avuy está que crema, 's dona per suspés el viatge regi.

Y aquí tenen posat en evidència que una cosa es la *realista*, y una cosa molt distinta la *realitat*.

Convé que no ho ignori l' Urzáiz, que al venir a Barcelona ha trobat una acollida tan simpática; convé que ho tingui present en Canalejas per quan realisi son projectat viatge; un ministre dels que s' han quedat ab en Sagasta (si será en Moret!) ha fet una frase a propòsit de las excursions dels personatges de la política.

—Fan com els cómichs—ha dit—que si van a provincias al mitj de la temporada, es que a Madrid no han fet efecte.

Frases per frase:

—Quan se tenen condicions pera lluhir, sempre es més ayros treballar a provincias de primer galán, que no quedarse a Madrid a fer de comparsa.

Tot de una fornada 107 coronels han passat al retiro en qualitat de generals de brigada.

Per lo vist no 'n hi havia encare prou de generals, que se 'n fan 107 de nous y tots de un cop.

Aixís es en Weyler; li es més fácil fer 107 generals a expensas de la nació, que ferse una levita nova pagant de la seva butxaca.

Fins el cel va posarse al costat dels republicans de Valencia, qu' en el municipi negaren una subvenció pera celebrar la professó de Corpus. Perque es el cas que quan els neos en senyal de protesta anavan a ferla pel seu compte, els núvols, sense dir aygua va, van descarregar un xafech tremendo... y está clar, no va haverhi professó, perque 'ls llanuts passarán per tot menos perque se 'ls mulli la llana del clatell. ¡Qualsevol aguanta la fredor dels regallims esquena avall!...

Com si no 'n tinguessin prou ab aquell avís del cel tan clar y expressiu, van esperar a un altre día que fes bon temps pera realisar la projectada professó.

Y per cert que més els hauria valgut quedarse a casa. Perque ab el mateix dret qu' ells, tots els anticlericals que a Valencia son moltíssims, recorrian els carrers de la ciutat cantant la *Marsellesa*.

Per fi, un mossén va perdre l' oremus girantse a cops de ciri contra un ciutadà que 's negava a des-cubrirse, y com si aquest rasgo de intemperancia

signés la senyal, va armarse una de garrotadas, pi-nyachs y cops de pedra, que la professó va convertir-se en una nova edició del rosari de la aurora.

Está vist qu' en ciutats tan despreocupadas com Valencia, lo millor que poden fer els clericals es resignarse a que la professó 'ls vaji per dintre.

Caballers: Miquel Planas, Tomás Torrent, Llorens de Paldejá, B. G. G., Anton Noguera de Sans, L. Figuerola, Siul Aloreugif, Sisquet de la Sisca, Dos almugavars y Anton Pau Pi: *No passa*.

Caballers: Antoni Feliu, Albertet de Vilafranca, A. T. G., Maduixa de Palafrugell, E. Querol y F., Miquel Pous, Joan Cassi de las Torres y J. Moret de Gracia: *¡Passa, virol!*

Caballer: Andresito: La *nota trista* no está mal No 's cansi de pulir las composicions, y ojo ab las assonancias. —Lluís Campanyá: Guardem la composició ab intenció de publicarla, pero primer hi passarém un xich de benedicció.—Corneli Bel y Moltó: Veurem de ferla servir.—J. Staransa: Havem rebut una xarxa (molt bonica, per cert), firmada per un tal Pepet d' Esplugas. Com que vosté n' es fill (d' Esplugas) y tement que 's tracti d' un *aiuch* del que vosté podria serne víctima, li preguém ens dongui referencias del tal Pepet. Vosté, que sense ser dels del 69, ens consta que tampoch té res de *perdigot*, no veurá ab gust que 'ns sorprengui la bona fé quí, segons sembla, 's dona vergonya de firmar ab el seu nom un treball destinat a nosaltres y potser no se 'n donaria gota d' acceptarne una distinció... un dret... una concessió... un privilegi... una gracia... un xiste... *Amicus Plato sed magis amica veritas*.—F. Noguera Estanque: La seva fecundia es gran; pero no hauria d' exteriorisar-la encare. Escrigui mes pel seu calaix...—Antoni de Masanas: *Que'que chose*...—Pep del Clot: ¿Es dir que al carrer del Carme ya *hunas* simpáticas planxadoras? *Mos* en alegrem.—J. Planas: Está ben construhida pero mal cimentada.—Barretayre: Tot plegat resulta cursi.—M.: Gracias, s' aprofitará.—Sisquet del Full: Vagi *sent* que vosté *fará*.—Joseph Roselló: Celebrém la constancia y rebí un gratat de gracias.—W. V.: No sé si haurá arribat a temps. De tots modos, dispoza.

¡L' éxit del día!

ENTRE FALDILLAS Y PANTALONS

HUMORADA EN VERS, PER C. GUMÁ

Preu: DOS rals

Se ven á can López, als kioscos y á casa dels nostres Corresponsals.

Imprempta de LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Olm, número 8.

Tinta Ch. Lorrilleux y C.

—¡En Canalejas se 'n ha anat!.... ¡Bueno! Sigui com sigui, ja ho veuhem; la bandera de la llibertat la conservém nosaltres.